

ACTUALITEIT IN HET KORT

ACTUALITÉ EN BREF

1. ALGEMEEN HANDELSRECHT / DROIT COMMERCIAL GÉNÉRAL

Olivier Vanden Berghe¹, Sebastian Tytgat² & Jonas Vansevenant³

Wetgeving/Législation

Bemiddeling bij de Ondernemingsrechtbank Antwerpen – Mededeling van 6 januari 2020

BEMIDDELING (BURGERLIJK RECHT) EN ALTERNATIEVE GESCHILLENREGELING

Gerechtelijke bemiddeling – Schikking – Ondernemingsrechtbank – Inleidingszitting

MÉDIATION (CIVILE) ET RÈGLEMENT ALTERNATIF DES LITIGES

Médiation judiciaire – Conciliation – Tribunal de l'entreprise – Audience d'introduction

De Belgische wetgever toont meer en meer belangstelling voor alternatieve geschillenbeslechting in het algemeen, en bemiddeling in het bijzonder. Zo kende de wet van 18 juni 2018 houdende diverse bepalingen inzake burgerlijk recht en bepalingen m.o.o. de bevordering van alternatieve vormen van geschillenoplossing (BS 7 februari 2018) nieuwe middelen toe aan de rechter om de minnelijke oplossing van geschillen te bevorderen.

- Artikel 205 van de wet van 18 juni 2018 voegt een nieuw lid toe aan artikel 444 Ger.W.: “Zij (advocaten) informeren de rechtszoekende over de mogelijkheid tot bemiddeling, verzoening en elke andere vorm van minnelijke oplossing van geschillen. Indien zij van mening zijn dat een minnelijke oplossing van het geschil overwogen kan worden, trachten zij die in de mate van het mogelijke te bevorderen.”
- Ook artikel 731 Ger.W. ondergaat een verandering, in die zin dat het wordt vervangen door het volgende: “Het behoort tot de opdracht van de rechter om de partijen te verzoenen. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 1724 tot 1737 kan iedere inleidende hoofdvordering tussen partijen die bekwaam zijn om een dading aan te gaan en betreffende zaken welke voor dading vatbaar zijn, op verzoek van een partij of met beider instemming vooraf ter minnelijke schikking worden voorgelegd aan de

rechter die bevoegd is om in eerste aanleg ervan kennis te nemen. Behoudens in de gevallen bij de wet bepaald, kan de poging tot minnelijke schikking niet verplicht worden gesteld.”

De wetgever voegt een nieuw artikel 1723/1 aan het Ger.W. toe, dat stipuleert: “De bemiddeling is een vertrouwelijk en gestructureerd proces van vrijwillig overleg tussen conflicterende partijen met de medewerking van een onafhankelijke, neutrale en onpartijdige derde die de communicatie vergemakkelijkt en poogt de partijen ertoe te brengen zelf een oplossing uit te werken.”

Op 6 januari 2020 richtte de stafhouder van de balie Antwerpen een mededeling in dit verband aan de balie, opgesteld in overleg met de voorzitter van de ondernemingsrechtbank, waarin wordt opgeroepen om medewerking te bieden aan het initiatief van de ondernemingsrechtbank Antwerpen om optimaal uitwerking te geven aan de bevordering van minnelijke geschillenoplossing. Concreet zal bij de inleiding van een zaak voor de ondernemingsrechtbank Antwerpen vanaf 1 februari 2020 van de bij de zaak betrokken advocaten verwacht worden dat zij:

- aan de rechtbank toelichting kunnen verschaffen over de aard, de oorzaak en het voorwerp van de zaak, alsook over de wijze waarop voorafgaand aan het geding is gepoogd om het geschil minnelijk op te lossen; en
- over instructies van hun respectieve cliënten omtrent minnelijke geschillenoplossing beschikken.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 14 november 2019

Zaak: C.18.0600.N

TUSSENPERSONEN (HANDEL)

Handelsagentuur – Eenzijdige beëindiging zonder opzeggingsvergoeding

INTERMÉDIAIRES COMMERCIAUX

Agent commercial – Résiliation unilatérale sans indemnité de congé

Het Hof van Cassatie heeft zich in een arrest van 14 november 2019 (C.18.0600.N) kunnen uitspreken over de strikte termijnen die gelden bij de beëindiging van een handelsagentuurovereenkomst wegens uitzonderlijke omstandigheden of ernstige tekortkoming.

¹ Advocaat te Brussel.

² Advocaat te Brussel.

³ Advocaat te Brussel.

Krachtens artikel X.17 van het Wetboek economisch recht – dat het voormalige artikel 19 van de wet betreffende de handelsagentuurovereenkomst in identieke bewoordingen herneemt – moeten twee zeer strikte termijnen nageleefd worden:

- de overeenkomst kan niet meer worden beëindigd zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn wanneer het feit ter rechtvaardiging hiervan sedert ten minste 7 werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept; en
- alleen de uitzonderlijke omstandigheden of de ernstige tekortkomingen waarvan kennis is gegeven bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij een ter post aangetekende brief, verzonden binnen 7 werkdagen na de beëindiging, kunnen worden aangevoerd ter rechtvaardiging van de beëindiging zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn.

De toepassing van de eerste termijn werd aan het toezicht van het Hof van Cassatie onderworpen.

Het Hof stelt dat het feit dat aanleiding geeft tot beëindiging bekend is aan de partij die zich erop beroept wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een reden tot beëindiging zonder opzegging kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens t.o.v. de andere partij en het gerecht.

Enkel het tijdstip waarop het bestaan en de ernst van de feiten bekend is aan de partij die zich erop beroept, is hierbij bepalend; niet het tijdstip waarop die partij zich hiervan rekenschap had kunnen geven. Indien het verkrijgen van een voldoende zekerheid het instellen van een onderzoek vereist, is de enkele omstandigheid dat dit onderzoek eerder had kunnen worden ingesteld en afgerond evenmin voldoende om tot laattijdigheid te besluiten.

5. INTELLECTUELE RECHTEN, RECHT EN TECHNOLOGIE / DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Judith Bussé⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 5 september 2019

AMS Neve Ltd. e.a./Heritage Audio SL et P.R.A.

Zaak: C-172/12

MERK – UNIEMERK

Bevoegdheid en procedure

⁴ Advocaat te Brussel.

MARQUES – MARQUES UNIONISTES Compétence et procédure

Op 5 september 2019 heeft het Europees Hof van Justitie (HvJ) zich uitgesproken over de draagwijdte van artikel 97, 5. van de Gemeenschapsmerkenverordening nr. 207/2009 (thans art. 125, 5. van de Uniemerkenverordening nr. 2017/1001) in een online context. Dit artikel bepaalt dat de rechterlijke instanties van de lidstaten waar een inbreuk op een merk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden, internationaal bevoegd zijn om zich hierover uit te spreken.

De prejudiciële vraag had betrekking op een situatie waarbij de vermeende inbreukmaker gevestigd was en woonplaats had in Spanje, en inbreukmakende goederen adverteerde en te koop aanbood op een website die was gericht op consumenten uit een andere lidstaat, met name het Verenigd Koninkrijk. Het HvJ werd gevraagd (door de *Court of Appeal of England and Wales*) of de rechtbanken van het Verenigd Koninkrijk op grond van de Europese bevoegdheidsregels bevoegd waren om te oordelen over de online merkinbreuken.

De opinie van advocaat general SZPUNAR volgend, antwoordde het HvJ positief op deze vraag.

In zijn beslissing herinnert het HvJ vooreerst aan het principe dat de bevoegdheidsregels uit de Uniemerkenverordening een “*lex specialis*” vormen ten opzichte van de algemene regels uit de Brussel *Ibis*-Verordening (nr. 1215/2012). Vervolgens richt het zich tot artikel 97 van de Gemeenschapsmerkenverordening, dat twee alternatieve bevoegdheidsgronden bevat. Op basis van dit artikel kan immers worden gekozen om de verweerder, die zijn woonplaats of vestiging heeft in een lidstaat van de EU, te dagvaarden voor de rechtbanken van deze lidstaat (art. 97, 1.), dan wel voor de rechtbanken waar de merkinbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden (art. 97, 5.). Wanneer deze laatste bevoegdheidsgrond wordt gekozen, zal de nationale rechtbank evenwel enkel bevoegd zijn om te oordelen over inbreuken gepleegd op het grondgebied van de lidstaat waar de rechtbank gelegen is (art. 98, 2.).

Wat betreft dan de interpretatie van de term “lidstaat waar de inbreuk heeft plaatsgevonden” uit lid 5. van artikel 97 stelt het HvJ, met verwijzing naar het arrest *Coty Germany* (C-360/12), dat de bevoegdheid van de nationale rechtbank betrekking moet hebben op een actieve gedraging van de verweerder en dat die gedraging moet hebben plaatsgevonden op het grondgebied van die rechtbank. Vervolgens herneemt het uit zijn *L’Oréal* arrest (C-324/09) dat elektronische advertenties en verkoopaanbiedingen voor inbreukmakende goederen worden geacht verricht te zijn op het grondgebied van de consumenten tot wie deze handelingen werden gericht. Van zodra de inbreukmaker zich dus richt (“*tar-*